

2. Overretsdomme.

a. Dommen 1. c. foran, indanket og paadømt den 3die Januar 1873; stadfæstet; Bøgten kun 24 Pd., kan „undertiden komme i Berøring med Havbunden“, men kan ikke sammenstilles med det i Lov af 9de Marts 1872 § 1 omforklarede Bundslæbevaad.

b. Dommen 1. g. indanket, paadømt den 2den December 1873 og stadfæstet; „det lovstridige Bundslæbevaad“.

c. Dommen 1. h. indanket, paadømt den 24de April 1875 og stadfæstet, dog saaledes, at Bøden nedfattes til 40 Kroner; for Domsældelsen anføres, at det er oplyst, at Vaadnet medtager „Rejer, Hundestejler, lignende Smaafisk, Søgræs og Tang“, at det, „slæbt langs Bunden“, tager Alt med“.

3. Højesteretsdomme.

a. Overretsdommen 2. a. indanket, paadømt den 1ste December 1873 og stadfæstet; Frifindelsen yderligere begrundet paa nye Oplysninger, derunder en Syns- og Skjønnsforretning, hvorefter det omhandlede Vaad vel „følger langs Havbunden, men ikke straber langs denne, eller opriver Tang og Søplanter af nogen Betydning“.

b. Overretsdommen 2. b. indanket, paadømt den 19de Maj 1874 og stadfæstet. Det hedder: „I Genhold til de i den indankede Dom anførte Grunde og med Bemærkning, at de Højesteret forelagte nye Oplysninger ikke findes at kunne lede til et andet Resultat end det i Dommen antagne“.

Som et yderligere Bidnesbyrd om den Usikkerhed og Vaksen, der ved den titnævnte Lov er fremkaldt i de Forhold, den skulde ordne, kan anføres, at Fyns Stiftamt i Skrivelse til Indenrigsministeriet af 28de Maj 1872, paa Grund af den lidenskabelige Stemning mod det paa Odense Fjord brugte Drivevaadsfiskeri, udtalte Usikkerheden af, at Tilsynet med Overholdelsen af Loven maatte blive overdraget Lodbrydernes Føvere som Sagtyndige, hvorom samme Stiftamt under 15de f. M. forud direkte havde tilskrevet Generaldirektoratet for Skattevæsenet, samt tillige, at der maatte tilveiebringes en paa Skjøn af en Fagmand bygget klar Fortolkning af, hvilke Redskaber Loven har villet forbyde. Med Skrivelse af 13de Juni fremsendte Generaldirektoratet en fra Krydstoldinspektoratet under 7de f. M. afgiven Erklæring, hvoraf fremgaar, at det vel kunde lade sig gjøre at udføre et til Strækningen i Nærheden af Fjordmundingen indskrænket Tilsyn, men at det vilde være nødvendigt, at „Ovrigheden nøjagtig bestemte Bessaffenheden af hvad der maatte henregnes til Trawl“, hvilket altsaa antoges gjort uklar ved Forklaringen i den nys udkomne Lov. Krydstoldinspektøren, Kommandør Chr. Gottlieb, udtalte derhos som sin personlige Formening, at „ethvert Fiskegarn, der belæses med en Vægt slæbes langs Bunden, maa være Trawlffiskeri, enten den bevægende Kraft er Damp, Sejl eller Memestekander“. Det er ikke Udvalget bekjendt, hvorvidt et saadant Tilsyn, hvilket Generaldirektoratet ikke syntes utilbøjeligt til at indrømme, senere blev iværksat.

Henses nu til, at de Drive- eller Bundslæbevaad, som have været Gjenstand for de oven anførte Domme, ganske bestemt baade i Indretning og Brug ere fuldkommen ens, og at Vægtangivelsen, hvorpaa stundom bygges, er illusorisk, idet den Vægt, der forevises Ovrigheden eller dens Betjente, sandsynlig ikke er den samme, som bruges under Driften, og fremdeles at Vægten nødvendig maa forøges i visse Tilfælde, f. Ex. paa dybere Bunde for at holde Garnet strygende langs Bunden, og i Kulingsvejr for at Driften ej skal blive for stærk, — saa er det høilig at beklage, at Domstolene skulle komme til saa modsatte Resultater om Lovligheden af Vaadnets Brug, og ligesaa beklægeligt, at Retsbevidstheden hos den menige Mand maa svækkes eller helt gaa tilgrunde, naar han ser, at den ene Politiovrighed tager det samme Tilfælde for en Overtrædelse, som en anden ikke anser sig berettiget til at forhindre. Og saaledes er Tilstanden. Drivevaadene bruges endnu denne Sommer rask baade her og der, Stemningen mod dem er uforandret fjendtlig, hvor de komme i Brug, og Loven har vist sig afmægtig til heri at bevirke nogen Forandring.

Idet vi forlade Loven af 9de Marts 1872, der angaar de ved Sejl- eller Dampkraft baadbragne Vælebaad, skulle vi vende tilbage til de øvrige Vaad af denne Klasse, der ere den egentlige Gjenstand for Forbudet i nærværende §, for at rette Betragtningen paa den Bestyrelse, der fremsendes, mod dem samtlige for, at de virke udryddende og ere skadelige for al Fiskeyngel, — Virkninger, som, hvis de finde Betsættelse, ligefrem vilde føre til Fjordfiskeriernes fuldstændige Odelæggelse. Vi have ovenfor udviklet de Grunde, som have været bestemmende for os til for denne Klasse af vore Fiskevaad at anbefale et rent Forbud mod alle Vælebaad; det er altsaa ikke hertil, at vi skulle komme tilbage, det er paa Sagtagelsen af, om der, siden Vælebaadbrugen er tiltagen